

(۶۶)

در دولت شاه فرمیزبهر گفته شود و برخاست که مصالح هنرها
آن کنسته که این را باید آنی تقدیر نمایند و در نیاپرست شنیده
همچو شیراز با گذشت اقدامات نکشید ربان خورید و نکوئید و
آپنایی سیم دلگیریم و همند راه راضی و ایام راضی هستم پن
این نصایی بکرام است و حرام کرد و ایام است بکرام کوچک کوچک
بر سری از عذاب خواهد بود و در مسئولیت شدید که از زرده
باشد ای کسانی که این بخواهند آورده می‌شوند شاید اعانته
من شنید و انسان من شرکت شیخان و من شرکل ذهنی شتر
نگشته بزین این اعماقین بالغی
بلکت اینجا می‌شوند ای اینجا که در جشن پر خوب
دانل یکدیگر نکشید که مدون نبودند و شتری بفرمود شنیده
مرس نیازداشته باشند ای مردم از خسرو جایات و هستهای
مواظخته نمایند مناع قانی بجهت شایع باقی بخوبی و در
بیل مصطفی نماد دستران خوازشید گذارید از غافل بیرون
بروز

جعفر

۱۴۷۲

سؤال از شیخ فضل الله نوری درباره موافقت اولیه*
و مخالفت ثانویه او با مشر و طبیت و دلایل شرعی آن

از محضر مقدس حضرت حجت الاسلام والمسیلین محی الملک والحق
والدین مجدهد منهاج سید الانبیاء والمرسلین المجاهد بهجهته و ماله فی
سبیل السنّۃ والکتاب المبین الذاب عن احکام الله المعذوب دیو مهفی ایام الله بقیة
السلف الصالحة قیمۃ اهل البیت العلامة الربانی والوحید الثانی الرئیس الاعظم
الحاج شیخ فضل الله نوری الطبری المازندرانی مدالله ظلاله و ایالله فی
ترویج الحق آمال السؤال میشود که در این عصر ما عنوان (کنستیتوسیون)
که از مخترعات ملل خارج است بتوسط جمعی که خود را سیاسی و
(سیوپلیزه) لقب میدادند در مملکت ایران ظهور یافت و اهالی ایران را
بر سر فرقه تقسیم کرد یک فرقه فریقت و شیفتة بیانات گویندگان و مؤسسان
این اساس شده استقبال کردند و پذیرفتند فرقه دیگر منکر محض شدند و
اظهار داشتند که این وضع از بذع عمالکی است که قانون مدون سماوی
ندارند و پس ایاع انبیا و رسول معنی معتقد نیستند اگرچه بصورت در عدد
ملین محسوب میشوند و فرقه هم بواسطه استماع کلمات متضاده از

* ملکزاده (مهندسی)، «تاریخ انقلاب مشروطیت ایران»، ج ۴،

کتابفروشی ابن سینا، صفحات ۲۰۹ تا ۲۲۰.

فرقین مزبورین متعدداند و متوقف شدن حضرت حجۃ‌الاسلام در افتتاح انتشار این عنوان جداً مساعدت فرمودید ولی در اثناء عمل بیکبار منفصل شده از حضور در مجلس شوری استنکاف و تجافی فرمودید و چیزی نگذشت که بواسطه سوء قصد طرف مقابل با گروهی از مجتهدین وائمه جماعت و اهل تقوی وغیرهم بزاویه مقدسه حضرت عبد العظیم پناهید و صحت این مهاجرت بتمام ممالک محروم شد پسچه آنکه اکثر مساعدین را مطرود و گروهی را منکوب ساخت تا آنکه فشارهای شدید مشروطه گرها و نتایج سوء مجلس مزبور کرد آنچه کرد و شد آنچه شد.

محل سوال از این فقرات معروضه اینست: که این مساعدات جدی بچه جهت مخالفت و مهاجرت پیوست آیا موجب شرعی و مقتضی مذهبی داشت و مشروطه را با قوانین قرآنی و موازین شریعت آسمانی مخالف یافتید که مخالفت فرمودید یا آنکه انفصال و مخالفت موجب دیگری از عوارض عادی و دواعی اتفاقیه داشت بینوا توجروا **جواب سؤال فوق و صدور حکم حرمت مشروطه و ارتداد مشروطه خواهان**

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلوة على نبيه وآله الطاهرين و لعنة الله على اعدائهم

اجمعين الى يوم الدين

بعرض برادران دینی و اخوان مؤمنین زادهم الله ايماناً و توفيقاً ميرسانم اولاً شكر مينمايم خداوند عالم جلت عظمته را که در این فتنه بزرگ آخر الزمان و امتحان عظيم اهل اسلام و ايمان که يشيب فيها الصغير و يهزم فيها الكبير اين ضعيف عاجز را با كثرة اعادى موفق باین توفيق بزرگ و مشرف باین تشریف سترگ فرمود که در بحبوحة غلبه اهل

فساد و هیجان فتنه‌های جهان‌سوز اهل عناد کلمه حقه‌اسلامیه را امثالاً لامر المولی و مجانباً عن الغرض والهوى بیانگ بلند و صوت کافی و افی در محضر و منبر ولو ایح بهمه بلا دوعباد رساندم.

ودرموقعي که بزرگان متزل الارکان بلغ القلوب والحناجر ترسیدم واداء تکلیف لازم خود را کردم فله الحمد او لا و آخر او ظاهر او باطن او وثانياً اگر چه جهات فساد این امر نه باندازه ایست که این اوراق گنجایش آنرا داشته باشد بلکه شایسته است که رساله‌های مرسوطه در این باب نوشته شود چنانچه جمعی از اهل علم باستدعای داعی مشغول‌اند و انشاع الله تعالى بانجام رسانیده انتشار داده خواهد شد.

لکن اجا بهة للسؤال بقدر وسعت ورقه و مساعدت وقت زیادی بصیرت دانستن عموم مسلمین حکم و فتوی رادر این قضیه حادثه بوجه اختصار اظهار میدارد که منشاء این فتنه فرق جدیده و طبیعی مشربها بودند که از همسایه‌ها اکتساب نمودند و بصورت بسیار خوشی اظهار داشتند که قهراً هر کس فریفته این عنوان و طالب این مقصد باشد باینکه در طلب عدل برآمدند و کلمه طبیه العدل را هر کس اصناع نمود بی اختیار در تحصیل آن کوشید و باندازه وسعت بیذل مال و جان خودداری نکرد منجمله خود داعی هم اقدام در این امر نموده و متحمل زحمات سفر او حضرا شدم و اسباب هم مساعدت نمود وقتیکه شروع باجراء این مقصد شد دیدم دسته از مردم که همه وقت مردمی بعضی از انحراف بودند وارد بر کار شدند کم کم کلمات موهمه از ایشان شنیده شد حمل بر صحبت میشد تا آنکه یک درجه پرده از آن برداشتد و بنای انتخاب و کلاه و معبوثین و اعتماد بر اکثریت آراء گذارند باز هم اغماض شد که اینها برای انتظام امور و بسط عدالت است تا رفتار فته بنای نظام امامه و قانون نویسی شدگاهی با بعضی مذاکره میشد که این دستگاه چه معنی دارد چنین مینماید که جعل بدعتی و احداث ضلالتی میخواهند بکنند

والا و کالت چه معنی دارد موکل کیست و موکل فیه چیست اگر مطالب امور عرفیه است این ترتیبات دینیه لازم نیست و اگر مقصد امور شرعیه عامه است این امر راجع بولایت است نوکالت و ولایت در زمان غیبت امام زمان عجل اللہ فرجه بافقها و مجتهدین است نه فلان بقال و برازو اعتبار باکثیر آراء بمذهب امامیه غلط است و قانون نویسی چه معنی دارد قانون مسلمانان همان اسلام است که بحمد اللہ تعالی طبقه بعد طبقه رواة اخبار و محدثین و مجتهدین متهم حفظ و ترتیب آن شدند و حال هم حفظ آن بحمد اللہ تعالی بسیارند جواب این کلمات رابعی میتسویلات و تسویفات میدادند تا آنکه آن دستور ملعون که مسمی بقانون اساسی است نوشته شد و خواهش تطبیق آنرا با قواعد اسلامیه نمودند داعی بایاسی که از فلاح این ترتیبات داشتم مماشان مساعدت نمودم و وقتی را صرف این کار با جمیع از علماء کردم و یقدرمیسور تطبیق بشرع یک درجه شد چنانچه مطبوعه مشتمله بر اصلاحات و تصحیحات نزد داعی ضبط است لکن فرقه که زمام امور حمل و عقد مطالب و قبض و بسط مهام کلیه بدست آنها بود مساعدت نمیکردند بلکه صریحاً و علنآ گفته که ممکن نیست مشروطه منطبق شود با قواعد الهیه و اسلامیه و با این تصحیحات و تطبیقات دول خارجه ما را بعنوان مشروطه خواهند شناخت.

چون دیدم اینطور است بمساعدت جمیع ماده نظارت مجتهدین در هر عصر برای تمیز آراء هیئت مجتمعه اظهار شد چون نتوانستند ظاهراً رد کنند قبول کردند و فصلی باز خدمات زیاد و توافق همه نوشته شد محض تثبیت و اینکه رجوعی نشود علیحده بطبع رسانده و بهمه ولایات انتشار داده شد چون این را دیدند و فهمیدند که با این ترتیب اگر بدون تغییر واقع شود بالمره از مقاصد فاسدة خود محروم اند کردند آنچه کردند و دیدم آنچه دیدم و کشیدم آنچه کشیدم و متعقب بواقعه

زاویه مقدسه شد و در ظرف نود روز تمام با جمیع کثیر از مجتهدین و اساطین و فقهاء آنچه گفتی و نوشته بود گفته شد و نوشته شد و بهمه رسانده شد تا عاقبت، ثانیاً آنورقه التزام با حکام اسلام و عدم تحطی از آن را دادند و داعی و علماء اعلام مراجعت کردیم.

بعد التفرق و انکشاف الملحمه جو را صافی و عرصه را خالی دیدند قانون ملعون را بعد التصحيح تحریف و آن ماده نظارت را باغوء جمیع از امثال خوارج نهر و ان تصرف نموده بروجهی که بالمره فائده مقصوده از آن را برند و صوره ساده لوحان تصدیق میکردند ولئن مقال :

دزدی که نسیم را بذد دزد دزد است در کعبه گلیم را بذد دزد دزد است
بعد از فراغ از تأسیس بدع و تدوین ضلالت شروع بعملیات نمودند و فعلوا ما فلومان القبایح والمنکرات و توهین الاسلام و تبدیل الاحکام وتذلیل العلماء الریانین و هنک ناموس الشریعة والدین والامر بالمنکر والنهی عن المعروف و تنبیه الباطل و ترویج كل ضال جاھل و رفع الاحترام من کتاب الله والوسوسة فی اذهان العوام من اقامۃ شعائر الله و ارافۃ الدماء و اعمال الاراء کل ذلك بعین الله و نظر او لیائه فاملی لهم الله لیزدادوا اثماً و یکتبوا کفر او لم یکنعوا بذلك بل حملوا علی سلطان الاسلام و احاطوا به من کل جانب و اساو الادب الیه بمالایق بالذکر و هو فی کل ذلك صابر محتسب و لقد تعجب من صبره و تحمله عقلاء الملکه و جل الرعیته حتی بلغ الامر النهایه و انصر فواعلنا عن صراط الهدایه فعنده ذلك اتی امر الله تعالی باهلا کهم فجعل کیدهم فی تضليل و فعل بهم السلطان العادل مافعل باصحاب الفیل.

وبالجمله این فتنه عظمی از بد و ظهور و بروز تایسوم انفرض سه مرحله را طی کرده:
مرحله تقویر و عنوان.

دوم مرحله تحریر و اعلام.
سیم مرحله عمل و امتحان.

اما مرحله اولی متابعت کردند در آن شیطان مزین سؤرا باندازه عنوان خوش کردند که عالم و عامی مفتون آن شدندازی ب تحصیل آن پذل جان فضلا عن المال حاضر شدند واما مرحله ثانیه تحریر و اعلان را در بد و امر با جمالیات و مبهمات قناعت کرده وبعد از خوض در کاربرده برداشته چه از طرف خود آن هیئت خبیثه بال مباشره بنظامنامه و قانون نویسی وغیره و چه به تسبیب از آن هیئت ببرداشت کند و زنجیر شریعت از مردم بی بالک ناپاک که هر چه بتوانند با اعلانات و روزنامه‌جات نسبت به محترمی از دین و پیشوایان دین و علماء عاملین متدينین بگویند و بنویستند و بطبع برسانند و یک بر همه از زمان باین کار شنیع مشغول بودند و هر چه داعی و سایر علماء و مسلمانان استغاثه نمودیم بجائی نرسید و اگر کسی بخواهد مزخرفات روزنامه‌جات این مدت را جمع نماید کتابها می‌شود و اما مرحله سیم مرحله عملیات و کفی فی ذلك ما صدر منهن فقره موجب غصب پروردگار و ماجی مجازات دم المجروس و بحمد الله همین فقره موجب غصب پروردگار و ماجی آثار خبیثه آنها شد و له الحمد ثم مخفی نماناد که جهات حرمت مشروطه و منافات آن با احکام اسلامیه و طریقه نبویه علی صادعها السلام در مرحله ثلاثة که اشاره بدان شد بسیار و مقدم بر همه این است که اصل این ترتیب و قانون اساسی و اعتبار با کثریت آراء اگرچه در امور مباحه بالاصل هم باشد چون بروجه قانون التزام شده و می‌شود حرام تشریعی و بدععت در دین است و کل بدعة ضلاله مباح راهم اگر التزام بآن نمایند و لازم بدانندو بر مخالفت آن جزء مرتب نمایند حرام است.

قل الله اذن لكم على الله تفتررون مطالب دولتی و دستورات آن همه وقت بود لکن مسلم بود که این قواعد خارج از دین است.
اما اتباع مزخرفات قانونی و آراء سخیفه مجلسی را همه دیدند

که از اوج و اجیات در نظر عموم مسلمانان بود و مخالفت او را بدتر از ارتداد دانستند کدام بدعی بالاتر از این لکن تعرض همه غیر می‌سور فقط در این ورقه بسایی اشاره اجمالیه بمدیر فتوی و حکم تعرض بمقاصد مرحله دویم که مکتوبات و اعلانات است می‌شود آنهم نه امور یکه خارج از هیئت است بلکه فقط بمقاصد رعن الهیته آنهم خصوص آن تلقیقات خبیثه که مسمی بقانون اساسی است و در آنهم چند ماده آن را برای توضیح تعرض مینمایم و باقی را باید از مؤلفات علماء اعلام که مشغول اند مطالبه نمود فنقول وبالله الاستعانه.

یکی از مواد آن ضلالت نامه این است که افراد مملکت متساوی الحقوقند و در این طبع آخر باین عبارت نوشته شد اهالی مملکت ایران در مقابل قانون دولتی متساوی الحقوق خواهند بود و این کلمه مساوات شاع وذاع حتی خرق الاساع و این یکی از اركان مشروطه است که با خالل مشروطه نمی‌ماند. نظرم است در وقت تصحیح در باب این ماده یکنفر که از اصول هیئت محدود بود گفت بداعی که این ماده چنان اهمیت دارد که اگر این باشد و همه موادر تغییر بدنهند دول خارجه ما را به مشروطه می‌شناسند و اگر این ماده نباشد لکن تمام مواد باقیه باشد مارا به مزاحیات دم المجروس و بحمد الله همین فقره موجب غصب پروردگار و ماجی آثار خبیثه آنها شد و له الحمد ثم مخفی نماناد که جهات حرمت مشروطه و منافات آن با احکام اسلامیه و طریقه نبویه علی صادعها السلام در مرحله ثلاثة که اشاره بدان شد بسیار و مقدم بر همه این است که اصل این ترتیب و قانون اساسی و اعتبار با کثریت آراء اگرچه در امور مباحه بالاصل هم باشد

حالا ای برادر دینی تأمل در احکام اسلامی که چه مقدار تفاوت گذاشت بین موضوعات مکلفین در عبادات و معاملات و تجارت و سیاست از بالغ و غیر بالغ و ممیز و غیر ممیز و عاقل و مجنون و صحیح و مريض و مختار و مضطرب و راضی و مکره و انصبل و وکیل و ولی و بنده و آزاد و پدروی سروز و شوهر و غنی و فقیر و عالم و جاهل و شاک و متین و مقلد و مجتهد و سید و عام و معسر و موسر و مسلم و کافر و کافر ذمی و حربی

وکافر اصلی و مرتد و مرتدملی و فطری وغیره امام الایخفی علی الفقیه الماهر مثلاً کفار ذمی احکام خاصه دارند در مناکحات آنها با مسلمانان که جائز نیست نکاح آنها با مسلمان را ونكاح مسلمانان در کافرات بروجه انقطاع جائز است دون دوام و همچنین ارتداد احدی الزوجین موجب انفصال است واسلام احدی الزوجین نیز احکام خاصه مختلف دارد و نیز در باب مواريث کفر یکی از موانع ارث است و کافر از مسلم ارث نمیرد دون العکس و نیز مرتد احکام خاصه مسلمه دارد مثل انتقال مال بوارث بینونه زوجه و نجاست بدن و وجوب قتل و همچنین در باب معاملات رویه احکام مختلفه است مثل معاملات ذمی در اراضی که اگر بخرد از مسلم باید خمس بدهد و نیز در جنایات و قصاص و دیبات احکام مختلفه است.

ای برادر دینی اسلامی که اینقدر تفاوت گذارد بین موضوعات مختلفه در احکام چگونه میشود گفت که مساوات است جز آنکه خجال این باشد که دکانی در مقابل صاحب شرع باز کند و احکام جدیدی تأسیس کند اعاده‌ناالله تعالیٰ منه.

و عمده‌این بازی مشروطه از طایفه ضاله شد محض فرار از احکام اربعه مسلمه در حق مرتدین از اسلام هیهات هیهات من الخیالات الواهیه فان للسیت رب‌اللّدین صاحبها و من العجب که - برای - تمویه و اشتباہ بر عموم تقييد نمودند بقانون دولتی دروغگر حافظه ندارد.

ای ملحد اگر این قانون دولتی مطابق اسلام است که ممکن نیست در آن مساوات و اگر مخالف اسلام است منافي با آنچه در چند سطر قبل نوشته شده که آنچه مخالف اسلام است قانون نیست نیکند.

ای بی شرف ای بی غیرت بین صاحب شرع برای اینکه تو منتحل باسلامی برای تو شرف مقرر فرمود و امتیاز داد تورا و تو خودت از خودت سلب امتیاز میکنی و میگوئی من باید بامجوس وارمنی و بهودی برادر و برابر باشیم الاعنة الله علی من لا یعرف قدره و اعجب من الكل اینکه

میگوید موافقال فیه قابل تغیر است آیا این تغیر از اسلام بکفر است یا از کفر با اسلام است و خرافت هر دو معلوم اگر گفته شود که این تغیر من الاسلام الى الاسلام یعنی از مباحی بمباح دیگر این تغیر اگرچه این منصور است لکن امر مباح که عند الشارع جائز القول والترك است غلط است که قانون لازم العمل شود و مجازات بر مخالفت آن مرتب شود و عنایین ثانویه که در شرع منشاء اختلاف حکم میشود مثل اطاعت والد یا نذر یا یمين و نحو آن در فقه محصور است واکثریت آراء بقال و بیزار از آنها نیست.

ای بی دین تو میخواهی بدعتی تازه در دین بگذاری و تغیر بدھی باین تسلیفات و تلبیسات حاشا که پیشرفت نماید فان للباطل جولة و سیعلم الذين ظلموا ای منقلب ینقلبون بدو ساعت نجومی تمام رشته های ضلالت که مدتها باقیتند گسیخته شد والحمد لله بجمعیع محامده کلها علی جمیع نعمه کلها ماده دیگر که در این ضلالت نامه است آزادی قلم و آزادی مطبوعات است بعد از تغیرات و تبدیلات عین عبارت این است: عامه مطبوعات غیر از کتب ضلال و مواد مضره بدین میین آزاد و ممیزی در آنها مننوع است بمحض این ماده بسیاری از محترمات ضروری الحرمة تحلیل شدزیرا که مستثنی فقط دوامر شد و حال آنکه یکی از محترمات ضروریه افتراست و یکی از محترمات مسلمه غیبت از مسلم است و همچنین قدف مسلم و ایذاء و سب و فحش و توهین و تخویف و تهدید و نحو آن من الممنوعات الشرعیه والمحترمات الالهیه آزادی این امور آیا غیر از تحلیل ماحرمه الله است ومن حلال حراماً حال او معلوم و حکم آن میین است.

والعجب که در غیر مورد مستثنی منع از ممیزی شد و حال آنکه نهی از منکر از اصول عملیات است و این تویسته و رأی دهنده نهی از منکر کرده است و اعجب من ذلك که در ذیل این ماده حکم مجازات

برای مخالفت مقرر شد وحواله بقانون مطبوعات شد وابن هم غلط و بدعت است زیرا که مجازات مالی در شرعیات در ارتکاب منهیات نداریم و در آنجا برای اینکار مجازات مالی معین نموده.

ای مسلمان برادر فقد ضاق الصدر تمام این مرخرفات و خرافات برای هدم اساس دین و اضمحلال شریعة سید المرسلین بوده والذى فلق الحبه وبرى النسمه که دزدان دین داخل شدند و تمام هم آنها بيردن دين واهلاك اهل آن بود والانشر عدالت محتاج باین ترتیبات نیست وبرای رفع شبهه عدالت که اعظم سبب قبول این حادثه درنظر اکثر از مردم این کلمه بوده و مختصر شرحی داده میشود.

بدانکه بالعدل قامت السموات والارض و لزوم عدل عقلا و شرعاً ظاهر است لکن کلامی که هست در تمیز مصدق است این کلمه معروفه که ظلم بالسویه عدل است بظاهرش ناصحیح است.

ای مسلمان اسلام که دین ما و امانت حضرت ختمی مرتب است از همه ادیان اکمل و بنای آن بر عدل تمام است کما قال الله تعالى: ان اللہ یامر بالعدل والاحسان. و در دین اسلام به محمد الله تعالی نیست مگر عدل و نبوت وسلطنت در انبیاء سلف مختلف بود گاهی مجتمع و گاهی مفترق و در وجود مبارک نبی اکرم و پیغمبر خاتم عليه وعلى آله الصلوۃ مادام العالم وهمچنین در خلفاء آن بزرگوار حقاً غیره نیز چنین بود تا چندین ماه بعد از عروض عوارض وحدوث سوانح مرکز این دوامر یعنی تحمل احکام دینیه و اعمال قدرت و شوکت و دعاء امنیت در دو محل واقع شد وفى الحقيقة این دو هریک مکمل و متمم دیگری هستند یعنی بنای اسلامی براین دوامر است نیابت در آمور نبوی و سلطنت و بدون این دو احکام اسلامیه معطل خواهد بود فی الحقيقة سلطنت قوه اجرائیه احکام اسلام است پس تحصیل عدالت باجراء احکام اسلام است و در اسلام انذار و عدو و عید مثل اقامه حدود هر دو در کار اجراء است بلکه انذار مدخلیت

آن بیشتر است و آن عبارت است از خدا ترسی و اذعان بمبدعه و معاد که از این رو خوف و رجاء حاصل میشود و این دو امر قلبی نفسی باطنی بیشتر مؤثر است در اقدام بمعروف واجتناب از منکر که حقیقت عدل است و هر مقدار یقین بمبدع و معاد و خدا ترسی و امیدواری شدیدتر است عدالت منبسط‌تر خواهد بود و هرچه از این کاسته شود بی‌اعتدالی زیاده خواهد شد در اوائل اسلام نظریه قرب عهدرسالت و ظهورات اولیاء حق بسط عدالت زیادتر بود بعد از زمان غیبت امام زمان علیه السلام که امر راجع بنواب خاص و عام آن بزرگوار شد کم کم بواسطه سوانح ضعف در عقاید شد و از این رو بی‌اعتدالی زیاد شد علی حسب اختلاف الاوقات من اهتمام العلماء والسلطنه و عدمه پس بحکم این مقدمه ظاهر و هویتا شد که اگر بخواهند بسط عدالت شود باید تقویت باین دو فرقه بشود یعنی حملة احکام و اولی الشوکه من اهل اسلام این است راه تحصیل عدالت صحیحة نافعه.

بلی یک مطلب عدالت نما این اعصار متداول شد باین ترتیب که جمعی از مردم طبیعی که منکر بمبدع و معادن و منحصر میدانند زندگانی را بهمین دنیا دیدند بدون ترتیب قانونی یا هرج و مرج باتفاقات زندگانی نائل نمی‌شوند از این رو از شرایع مقدسه آسمانی و از عقول ناقصه ترتیبی دادند و نام قانون بر آن گذارند و رفتند زیرا بر آن محض نیل بمشتهیات خود و از این ترتیب انتظاماتی دادند و فقط آمر و ناهی آن‌همان قانون و مجازات مترتبه بر آن است و آمر و ناهی قلبی ندارند از این است که قبائح بروجه انتظام در آنها شایع و ظلم بروجه تساوی در آنها زیادتر تأمینت از طرف قانون پیدامیکنند فوراً مرتکب خیانت و بی‌اعتدالی هستند.

حالا ای مسلمان و ای مسلمان زاده که قدر نعمت الهی را نمیدانی که چه دین قویمی داریم و چه اتفاعات می‌شود برد و چه اصلاحات دنیا و آخرت میتوان نمود شایسته است که دست از این راه مستقیم برداریم

و مناسی شویم بمردمان ناقص العقل که اگر ملاحظه نمائی خوده بیش شهادت میدهد بنقصان آنها و آن ظلم عظیم را که بواسطه عمومیت مسمی بعدل شد متتحمل شویم و منهمک در دنیا و معرض از مبدع و معاد گردیم فقط در مقام اصلاح دنیا و تحصیل ثروت باشیم اینهمه انبیاء که از جانب خداوند میتوث شدند نتیجه بعث آنها ترغیب بمن آدم بود بعوالم آخرت و تزهید از این دنیای فانی بر عکس آنچه این دو سال ناطقین ما بدنهن عامة مردم میدادند که باید پی دنیا رفت و تحصیل ثروت کرد و حظوظ بردن شخصی از این شیاطین وقتی در خلوت بعنوان دلسوزی باهل مملکت میگفت که اصلاح فقراین مملکت بد و چیز است: اول کم کردن خرج ثانی زیاد کردن دخل و از برای اول بهتر چیزی که کلیه خرج را تضعیف میکند رفع حجاب است از زنها که آنوقت عوض بیرون و اندرون یکدست خانه کافیست او را یکدستگاه خدمتگذاری پس است یک دستگاه عزاده کاربراه میافتد یک میهمانی از دوستان زنانه و مردانه مجتمعاً پس است و هکذا ای غیر تمند نامل نما که چه خیالات در باره تو داشتند و شواهد این امر از ارباب جرائد و صاحبان نطق بسیار بود الحمد لله که بمراد خود نرسیدند و امید که بتوفیق من الله من بعدهم نخواهند رسید.

قطعه دا بر القوم الذين ظلموا والحمد لله رب العالمين مقصود از این تطویل کلام این بود که برادران دینی و اخوان مؤمنین زادهم الله توفیقاً و حفظهم من شرور شیاطین الجن والانس بدانند و بفهمند اند کی از خیالات فاسده و نیات سوء و گفخار و کردار این شیاطین انسی را که دیگر گوش باین کلمات دلفریب و مزخرفات دین سوزندند و بریمان پوسیده این طایفه خسر الدنیا والآخره متمسک نباشدند.

ای برادر تامل کن اگر مطلب خوب بود چرا حامی او مردمان فاسد العقیده و فاسد العمل بودند بلی بعض ظاهر الصلاح هم بودند که با از

ساده‌لوحی گول خوردند یا آنکه از سخن خوارج نهروان بودند حقیقت امتحان بزرگ الهی بود و باندازه شیاطین بتردستی و تندی و چاکی حرکت میکردند که در احساس مشتبه بنظر میآمد و اعجوب من الک که این حادثه خبیثه را مستند میکردند بضررت امام زمان علیه السلام و بمردمان فسقه و فجره بلکه کفره مخاطبات و توصیفات و تکریمات که شان او لیاء الله و شهداء و صالحین بود مینمودند واقعاً فتنه بزرگی بود از قرن آخر الزمان و اگر کسی رجوع نماید بكتب غیبت و اخبار ملاجم و علائم ظهور امام عصر عجل الله تعالی فرجه و سهل مخرجه خواهد مطلع شد بر روایاتی چند بر احوال این دو سال که تمام اتفاق را دارد و میتوان این را از آیات باهرات دانست اگر فرضتی بشود انشاع الله آنها را از کتب حدیث و تفسیر النقاط کرده با تو ضیحات انتشار خواهم داد تا موجب مزید معرفت و رسوخ عقاید برادران دینی و اخلاء ایمانی باشد اللهم و فتنی بتفویقاتك واستعملنی فيما يرضیك و جنبنی عما يخطط بیکه محمد وآل الاطهرين صلواتك علیهم اجمعین الى يوم الدين.

و از جمله مواد آن ضلالت نامه اینست:

حکم و اجرای هیچ مجازاتی نمیشود مگر بموجب قانون این حکم مخالف مذهب جعفری علیه السلام است که در زمان غیبت امام علیه السلام مرجع در حوادث فقهی از شیعه هستند و مجاری امور بیدایشان است.

و بعد از تحقق موازین احراق حقوق و اجراء حدود مینمایند و ابداً منوط بتصویب احدی نخواهد بود.

واز جمله از مواد تقسیم قوای مملکت بسه شعبه که اول قوه مقننه است و این بدعت و ضلالت محض است زیرا که در اسلام برای احدی جائز نیست تقسین و جعل حکم هر که باشد و اسلام ناتمام ندارد که کسی او را امام نماید.

ودر وقایع حادثه باید بباب الاحکام که نواب امام علیه السلام اند رجوع کنند و او استنباط از کتاب و سنت نمایند نه تقینین و جمل. واز این قبیل دراین ضلالت نامه بسیار با آنکه محض اشتباه زحماتی کشیدند و مجملاتی نوشتهند و همه را حواله نمودند بقانون معهذا قریب به بیست مطلب مخالف حکم صریح اسلام است وابدا محمل صحیح ندارد. این بود حال مجمل نویسی اما قوانین مفصلات دیگر حالش معلوم .

قانونی برای عدیه نوشتهند که چندین ماه مضبوط بود وجرأت ننمودند که اعضاء نموده بپرون بدنه این اجمالی است از مفصلات حالات حادثه این فتنه عظیمه و این حادثه جدیده که محض زیادتی بصیرت مدرک للفتوی والحكم خدمت اخوان مؤمنین عرض شد.

وفذلکه الكلام وحاصل المرام این است که شبیه وربی نماند که قانون مشروطه بادین اسلام حضرت خیر الانام علیه آلاف التحیۃ والسلام منافق است و ممکن نیست که مملکت اسلامی در تحت قانون مشروطگی بیاید مگر برفع يداز اسلام پس اگر کسی از مسلمین سعی دراین باب نماید که ما مسلمانان مشروطه شویم این سعی و اقدام در اضمحلال دین است و چنین آدمی مرتد است و احکام اربعه مرتد براوچاری است هر که باشد از عارف یا عامی ازاولی الشوکه یا ضعیف.

هذا هو الفتنی والرأى الذى لا اظن المخالف فيه وعليه حكمت والزمت فرحم اللهم ان اعان الاسلام واهل

اللهم ايد سلطانا و ايديشه و ايديعيه و خلديمه و سلطانه و ثبته على الصراط المستقيم والعن اللهم من اهان الاسلام او اراد توهينه او تبديلة

سے ۱۰۰۰

الحمد لله رب العالمين

وَعَلَيْكُمْ الْفَقْدُ عَدْهُمْ فَاعْدُهُمْ بِضَمَانِ الْيَدِ وَقَدْرِهِمْ

الْعَدْهُمْ عَلَيْهِمْ عَلَى الْأَيْمَانِ وَهَذَا فِي الْمُنْكَرِ عَلَى الْعِدْهِ أَخْذَتْ حَدْثَدَهِ
وَأَرْقَهِهِ زَوْجَهُ بَعْزَرَتْهُ الْكَلَّابُ وَالْمَرْدَلُ وَكَلَّابُهُ قَبْرُهُ وَمَدْنَابُهُ غَرْبَرَهُ بَارَلَهُ
عَلَيْهِ لِقْتَمُهُ الْمُرْدَهُ وَلَهُمْ عَلَيْهِ لِقْتَمُهُ فَرِزْنَهُ فِي كُلِّهِ بَحْرَهُ مِنْ قَبْرَهِمْ أَعْدَهُمْ
فَلَعْنَهُمْ لِهَمَهُهُ وَلَهُمْ عَلَيْهِ لِقْتَمُهُ فَرِزْنَهُ فِي كُلِّهِ بَحْرَهُ مِنْ قَبْرَهِمْ أَعْدَهُمْ
وَرَدَهُمْ بَزْرَهُرَهُ عَلَيْهِ لِقْتَمُهُ فَرِزْنَهُ فِي كُلِّهِ بَحْرَهُ مِنْ قَبْرَهِمْ أَعْدَهُمْ
أَعْزَرَهُمْ لَهُمْ لِهَمَهُهُ الْكَلَّابُ فِي كُلِّهِ بَحْرَهُ مِنْ قَبْرَهِمْ أَعْدَهُمْ
فَعَبَرَهُمْ لَهُمْ لِهَمَهُهُ الْكَلَّابُ فِي كُلِّهِ بَحْرَهُ مِنْ قَبْرَهِمْ أَعْدَهُمْ
غَابَ لَهُمْ لِهَمَهُهُ الْكَلَّابُ فِي كُلِّهِ بَحْرَهُ مِنْ قَبْرَهِمْ أَعْدَهُمْ
أَزْرَهُمْ لَهُمْ لِهَمَهُهُ الْكَلَّابُ فِي كُلِّهِ بَحْرَهُ مِنْ قَبْرَهِمْ أَعْدَهُمْ
وَكَلَّابُهُمْ لَهُمْ لِهَمَهُهُ الْكَلَّابُ فِي كُلِّهِ بَحْرَهُ مِنْ قَبْرَهِمْ أَعْدَهُمْ
عَدَهُمْ فِي كُلِّهِ لِهَمَهُهُ الْكَلَّابُ فِي كُلِّهِ بَحْرَهُ مِنْ قَبْرَهِمْ أَعْدَهُمْ
سَفَارَهُمْ لَهُمْ لِهَمَهُهُ الْكَلَّابُ فِي كُلِّهِ بَحْرَهُ مِنْ قَبْرَهِمْ أَعْدَهُمْ
لَهُمْ لِهَمَهُهُ الْكَلَّابُ فِي كُلِّهِ بَحْرَهُ مِنْ قَبْرَهِمْ أَعْدَهُمْ
سَفَارَهُمْ لَهُمْ لِهَمَهُهُ الْكَلَّابُ فِي كُلِّهِ بَحْرَهُ مِنْ قَبْرَهِمْ أَعْدَهُمْ